

Zalán Tibor

VAKKACSA TOJÁSOK

paródiaszínház „ivarérett bábokkal” kizárólag felnőtteknek!

Euripidész, Shakespeare, Molière, Csehov, Ibsen kifacsarásával
(az előadás nem jöhetett volna létre Karinthy Frigyes *Így irtok ti* című műve
nélkül)

ELLÖKTRA

ÓRESTÉSZ SAMSA	Nagypál Gábor
ELLÖKTRA	Homonnai Katalin
KLÜTORISZ	Nyakó Júlia
RAPSZÓDOSZ	Hannus Zoltán

KANDALLÓ, A FÉLTÉKENY MÓRICZKA

KANDALLÓ	Hannus Zoltán
DUZZADT MINNA	Homonnai Katalin
JÁGÓ DI SAMSA	Nagypál Gábor
EMILÍCIA	Nyakó Júlia
PASSZIÓ	Vékes Csaba
VELENCEI DEZSŐ	Lovas Dániel

KOPASZ TÜFF

HORGONY	Hannus Zoltán
TAR TÜFF	Vékes Csaba
ELMARA	Nyakó Júlia
SAMSA, A KOMISZ	Nagypál Gábor
DORING	Lovas Dániel
VERMELNÉ	Homonnai Katalin

HÁROM BŐVÉR

TUZENBASZ	Hannus Zoltán
DOLGA	Vékes Csaba
MÁSZNA	Nyakó Júlia
RÍNA	Homonnai Katalin
VÉRSANYI	Lovas Dániel
NANUSI	Spilák Lajos
PAGANÉNI (Szamszovics)	Nagypál Gábor

A VAK KACSA

GREGERS SAMSA LEVERSZ	Nagypál Gábor
HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA	Homonnai Katalin
HAMAR NYÖGDÉL	Lovas Dániel
ÖREG NYÖGDÉL	Vékes Csaba

Zene: Spilák Lajos

Fény: Fodor Gergely

Báb és díszlet:

Németh Ilona és Bodor Kata

Rendező:

Fodor Tamás

1. jelenet – Ellöktra

(Rapszódosz, Ellöktra, Szamsza [mint Órestész], KLÜTORISZ

- RAPSZÓDOSZ Ellöktra lelkében eloszlék a bájos aggodalom, mely nem oly rég még föltétette a kérdést övele: Hol vagyon, aki merész ajakát hadi dalnak eresztvén, a riadó vak mélységet fölverje szavával... S mert őtet az latrok barlangja nevelte, s mérges oroslán, vagy tigris szoptatta szilajjá, kezdett büszkülni magában, s fönnhangon imígyen szólítja a közelben egyébként már régóta ott lapuló Órestészt.
- ELLÖKTRA Órestész, és még egyszer Órestész, tehát, Órestész ismételten, bújhatok el Eddigtosz elől, mert ihon jó! Ingyen eszébe se vegyen bennetek, de mihent az ajtón belépek, sarkaljátok meg!
- RAPSZÓDOSZ Óh hát halljátok, ti hazának gyermeki! szóját, későn hangzik bár; de magában hordja halálos harcok fergetegét, s hű a haladékony időhöz. ELLÖKTRA Ó, Atyám, Agamemnon király, mely híres, neves, mely gazdag, mely hatalmas király valál te! Ó, atyám, atyám, én édesatyám, mint veszel te két förtelmes hitvány lator miatt, jaj, jaj, én is mint veszek! Eddigtosz, te vérben nősző baromállat!
- SZAMSZA Nem látok itt semmilyen Sameddigtoszt, néember! Engem is összecserélsz valaki szeméttel.
- ELLÖKTRA Ó, (a) veszett asszonyállat, megölé atyámat, ó, gonosz nemzet, megszeplősíté az én édesatyámnak tiszta ágyát, jaj mint veszek, minden hírünket, nevünket elveszté.
- SZAMSZA Szűnjél meg asszonyom, neked agyadra ment a sok magánborzalom, bógsz nekem itt, mint nagy szürke barom, s közben egészen letördeled karom.
- ELLÖKTRA Nehéz lesz így bosszút állnom, ha az öcsém, akit annyira vártam, hanyagolja a hon ügyét, hogy a rák egye az agyát!
- SZAMSZA Hú, ehhez nincs nagy kedvem, küldetésem kezdetén már rákeledelnek lenni. Mondd, kinek nézel engem, savanyú lépesmézem?

ELLÖKTRA Ruhámat megtépem, még hogy „lépesmézem”! Baszódjál meg, kérlek szépen!

RAPSZÓDOSZ Dühében megbomlott haja, és szabados fürtökben omolt el tündöklő vállán, karján, és a kerek emlőn, mely mint egy fakadó bimbó kipirúlva középett...

SZAMSZA Jó. Beszéld ki bánatod, mellyes gyermekem, addig kebeleden nyugtatom a kezem.

ELLÖKTRA Eddigtosz még él, gyilkosa apámnak, s fényes buzogányú lovassa anyánknak... Itt lesz rögtön az a sakál vagy ahhoz hasonló.

SZAMSZA Hic et nunc, leszögezem, Samsa, s nem Toros kéz vagy mi, becsületes nevem.

ELLÖKTRA Ki nevét elhagyja, gyáva, s maga a veszedelem. Magad vagy a köpedelem! Most már tudom, éltem szakasztani jöttél végig ez uton.

SZAMSZA Élted szakassza, akinek szakadós, nem vagyok lányom afféle fapados! Én csak jöttem erre, merthogy nem arra. Gonosz lángot lövell, látom, felém szemed alja. Miért, hogy bosszúd egyre hajt csak téged...

ELLÖKTRA Predesztináció ez, pederasztá lélek.

RAPSZÓDOSZ És ahogy beszél, kebelén hullám ébred, s már a hullám tele combjait éré, Pajkosan ellebegett hajló ágyéka körül is...

SZAMSZA Már megmondtam, kérem, én Samsa vagyok, eszközeim kicsik, de szándékaim nagyok. Békét keresek, a világ a gonoszat ontja. Ma reggel felébredék, s mire jövök rá: a világ el van rontva.

ELLÖKTRA Húsz éve nem ébredek, kezem combom között tapintja a jeget, nem éltet más, csak mások leendő halála. Mit gondolsz, Óh! Rest ész!, menjek a... picsába?

SZAMSZA Menni ne menj, maradni sok vagy. Elég, ha két jaj közt egy kis szünetet hagysz.

ELLÖKTRA Immár húsz esztendeje Eddigtoszhoz adta magát, az atyámét mind eltékozoltaták, az községet mind eldúltaták!

SZAMSZA Nyakatekert egy nyelv ez! Anyák, taták...

ELLÖKTRA Mi dolog anyákkal atyám ágyában hálni? Vérnőszve éjjente egyre csak rájárni.

SZAMSZA De kérem, kéretik kissé disztingválni!

ELLÖKTRA Bosszollak atyám, s bokszollak hosszan, emléked suvickban hiányt nem rökent.

RAPSZÓDOSZ Zendül a síp, csábító hangja betölti minden erét, s főleg tagját...

SZAMSZA Ennek fele se tréfa – meg akarja ölni az anyját?

ELLÖKTRA Meg, a sárló kancát, meg a kurva anyját... De itt jön a kanca, kibaszott ribanca, enyém anyácska! Klütorisz a neve, nomen-omen márka.

KLÜTORISZ Jobban teszed dolgod, ha ráülsz a szádra!

RAPSZÓDOSZ S mint a csillapodó tenger, hogy látta az ifjonc
Hús termetét, enyhüle Klütorisz, harag helyett
Mohó vágy s aggodalom szállt gyenge szivébe,
És az ölében friss gyümölcsök bőrét érzi.
Vad bananok, megtermett répák, zordon uborkák
bő, iszonyú leve árasztá el kancai combját,
és csorran mély árka tövébe az édes áldás.
Melle födetlen még, csak félig van szövevényben
Szép emlői körül, azt is lebbenve kibontja.

ELLÖKTRA Klütorisz, te anyám, hova tetted eszed, mikor más dörzsölőt vettél, atyám helyett?

SZAMSZA Közvetlen anyjával, de nem kedves e gyerek.

KLÜTORISZ Attól tartok, e lány nem csak bolond, veszett!

ELLÖKTRA Vigyázz Klütoriszra, a végén még rád mászik. Hej, fehérmájú Klütorisz.

KLÜTORISZ Haj, Ellöktra, te frigid és komisz.

SZAMSZA Családi ömleny. Egyik nyirkos, a másik száraz és hamis.

ELLÖKTRA Minek jöttél haza, hogy törne nyavalya, ha semmi hasznodat nem veszem? Klütorisz él, Eddigtosz él! S ez azt játssza, hogy idegen.

SZAMSZA Nekem meg megáll az eszem! Ez engem baszogat. Mikor megy Athénba a következő vonat?

ELLÖKTRA Ha elmész, Órestész, én meghalok.

KLÜTORISZ Órestész? Hazajött? Zsebpénz kéne, fogadok!

SZAMSZA Hiszen, ha érteném pontosan, mi a gyűlölet tárgya.

ELLÖKTRA Apánkat lebárdolta, mondtam már e nő, e Klütorisz, ez asszonyi trágya.

KLÜTORISZ Ne legyen Klütorisz a nevem, ha ezt az embert itt, én ismerem.

ELLÖKTRA Ó, atyám, atyám, én édesatyám, mint veszel te két förtelmes hitvány lator miatt, jaj, jaj, én is mint veszek!

KLÜTORISZ Agamemnon, az én aggeb férjem, kínzó bélférgem, zabolán akar vala tartani...

ELLÖKTRA Na végre, hogy viszketésed gátolta valaki.

KLÜTORISZ Klütorisznak ilyet ki mer mondani?

SZAMSZA Ezek itt egy család szájalmas roncsai.

KLÜTORISZ Annyira regnált vala rajtam, egy pohár bort kedvemre meg nem ihattam.

ELLÖKTRA Gyerekkorom részeg anyám árnyékolta, és az apám, áldott lélek, csak viselte, hogy e céda csak mocskolja...

KLÜTORISZ Elhallgass, te lányok mocska, apja-kedvenc, ágyi macska... Nem tudta ő, hogy régtől fogva másnak volt én gyönyörűségem foglya, sem testemnek sem lelkemnek mint olyan dög nem kellett.

ELLÖKTRA Kurva, mondom, fehér májú, hozzá meg még mocskos szájú.

KLÜTORISZ Ha lefeküdt, dörgölődött ágyába, ha felkölt, csak morgolódott álmába, sem ölelésem, sem csókolgatásom nem vala kedves, de én hiszem, ugyan érzette, nem vagyok nedves, hogy kedvetlen mívelem mit ő akar mívelni másfelől velem.

SAMSA Kérem, ez helytelen. Amikor, példának okáért, én mímelem, rögtön rájön a nejem, olyankor meg kiabál, még reggel is áll konyhában a bál. Ha az ember görög, nem mímel az ágyban, legfeljebb tűr és hörög. Elmondanám, kérem, egy elmaradt numera miatt nem halhat meg senkinek az ura!

KLÜTORISZ Nem félek immár senkitől, tisztulok tekintetüktől: csak ez orvossága az gonosz férjeknek: öld meg, fojtsd meg, veszejtsd el, üsd le – mindjárt megmenekedsz tőle!

ELLÖKTRA Apámról beszélsz, anyám, te tetű, te!

KLÜTORISZ De mégse az volt legnagyobb bűne, hogy állva elveszett a fűbe', kis seggdugasz volt, kit nagy harcosnak hittek, pondró volt apád, s azt játszotta, isten.

ELLÖKTRA Órestész, s te ez tűröd? Csak az orrodat túrod?

KLÜTORISZ Otthon hideg volt hozzám, máshol kurvákat hajkurászott.

ELLÖKTRA Férfi volt, ki hamar elunta hideg nászod.

KLÜTORISZ Mit tudsz te erről? Részegen mindig rám mászott.

ELLÖKTRA Ha az maradt neki...? Nincsen semmi másod, csak egy éhes, nagy, rettenetes, retkes hasadásod.

SZAMSZA Kérem, e hölgy itt, előttem, tisztának látszik.

KLÜTORISZ Megölte nővérted, ezt még hozzáteszem.

SZAMSZA Hát itt száll le tököm... s áll meg most az eszem.

ELLÖKTRA Idegimet meredő karóhoz köti.

KLÜTORISZ Az, az kell neked, melyik tövig döfi.

ELLÖKTRA Ez gyötör engem, ez fojt, ez keserít. Mint fattyat tartanak, senki meg nem segít...

KLÜTORISZ A nővéred sajnálnád, az anyád istenit!

SZAMSZA Hogy is volt a lánnyal, kit megölt az ageb?

ELLÖKTRA Inkább húzz el innen, minthogy múltunkra less.

KLÜTORISZ Visszamegyek kissé, érdekes mese lesz.

SZAMSZA Testvére volt ennek netán az áldozat? S kérdem, mikor indul Athénba a vonat?

ELLÖKTRA Szorítsd össze combod, te gyilkos gondolat!

KLÜTORISZ Becsukhatnád a szád, elsodor a huzat.

SZAMSZA Mégis, egy gyermeket megölt – hogy, az apa?

KLÜTORISZ Mit számít a gyermek? Csak a hajóhada...

SZAMSZA Speciel ebben neki volt igaza.

ELLÖKTRA Undormány egy féreg, minek jöttél haza!

KLÜTORISZ Midón a görögök messzi Aulisznál vesztegeltek, s itták a pálinkát tisztán, Artemisz a szelet ahhoz kötötte, áldozzanak szüzet, mi haragját lekösse. Persze, az én uram, a vén gebe állat, lányunk ajánlotta áldozatul, s vártak minket csellel, s azt is bevetették, Akhilleusz vágyja feltörni szűz testét. Vittem Ifigénát, szűz fehér ruhába', durva oltárkő volt szürke nyoszolyája.

SZAMSZA A kedves papának is az anyja picsája! Attól tartok, hogyha maradok még itt, elpusztít a kis hölgy mérgében engem is.

ELLÖKTRA Legyen akkor neked szoptatód Klütorisz. Amit elmulasztott, pótolja a lelkem, bár már nagyfiú vagy, emlőin neveljen!

KLÜTORISZ Fuss innen te gyerök, mert az az Ellöktra cerckáddal együtt fél lábad bekapja!

SZAMSZA E szónoklat messze kerül mindön ízlést. Add a didit anyám!

ELLÖKTRA Te! hagyd abba az őzést! Ostobaságodtól a csontomig ázok. Jöjj, hát halld meg végre, önérzeted rázom. Te voltál nekem az egyetlen családom, anyám vágott fejét az ölembe vágyom.

RAPSZODOSZ Elsüvít, akár az Ármány most Ellöktra dühödten,
Fellegi dárda s szikraeső tombol nyomában.
Elkomorúl hős Szamsza, és sirodalmas enyészet
Toldúl gondja közé, s hidegen megrázza szelével.

Néze pedig heven, búsan, lenni avagy nem lenni,
vágni-e, hágni-e, vagy elhúzni a faszba.

SZAMSZA Most akkor lesz szükség bármilyen fegyverre? Az igazság fegyvere élesebb ezeknél.

KLÜTORISZ Nem vagy te a fiam, de nálam, ha fennél...

ELLÖKTRA Eddigtosz után Örökretosz lennél.

RAPSZÓDOS Csuklik mérgében, és már fölfogja ijesztő
fényes bárdját, hogy vele széttrancsírja a többbit.
Hallik jól emezeknek csontja remeg, s eláll
Kétfelől a fülük. Ellöktra akár gonosz isten,
Nagy denevér szárnyon repkedve visít közöttök,
S váltig vergődék fejeikre lecsapni sietvén.

SZAMSZA Én odébb állok innen még ma. Mikor is indul a vonat Athénba?

KLÜTORISZ Vonat, hogyha volna.

SZAMSZA Kizökkent a világ, tengelyén egy bolha, amíg el nem ugrik, addig tartja fogva.

ELLÖKTRA Rohadjatok mind meg, ez a szolga dolga, ha a nagyúr bárddal ered nyomotokba.

Van futás ha a bárd jó, van remegése inaknak,

Ó, a halál kutyái mindig házas ágyban laknak.

Vedd a szemét szemedért, fogadért a pofáját tépjed!

Tudd keselyűk közt csak keselyűként tart meg az élet!

dobok, kazo

2. jelenet - KANDALLÓ, A FÉLTÉKENY MÓRICKA

(Kandalló, Duzzadt Minna, JÁGÓ, Passzió, Emilícia, Velencei Dezső)

Előjáték

velenceiék: Evoé

Kandalló Ciao

VELENCEI DEZSŐ Megtette. Mehet!

JAGO Kandalló?

EILÍCIA Kandalló!

VELENCEI DEZSŐ Ilyen időkbén még egy ekkora hős is teher lehet. Nyakunkon a nagy árvíz gondja, szívem s Duzzadt Minnát még a mór is nyomja.

EMILÍCIA Kandalló fekete, de hát fehér husit ehet-e?! Velencei Dezső, elegend belőle nem csak neked lehet.

JÁGÓ Attól tartok Emilícia, dőre, hogy te be vagy löve. Kérem, Velencei Dezső, ne hagyja, hogy rossz irányba folyásolja be e nő.

EMILÍCIA Jágó di Samsa, belőled már elég! Javaslom, a mórnak kapjuk le a fejét!

VELENCEI DEZSŐ Kapjuk le, de hogy?

JÁGÓ A fejét? A fenét! Erőszakkal? Dehogya.

EMILÍCIA Fojtsuk vízbe! Tömjük be fekete száját! Avagy, inkább éhes Móriczkapofáját!

VELENCEI DEZSŐ Inkább! Rang! Kinevezés!

JÁGÓ Ez az, mihez a női agy kevés! Az erőszak, kérem, megoldásnak kétes. Korrumpáljuk inkább. Óvjuk meg a gyásztól szegény Duzzadt Minnát.

EMILÍCIA Ez az én kandallóm. Nem sütsz benne rétest. Csináljunk a mórból sima köztörvényest.

VELENCEI DEZSŐ Hogy hajtsuk a bűnbe? Mi most a teendő?

EMILÍCIA Nyugodjék meg uram, megoldás e kendő. Kendőt Duzzadt Minna Móriczkától kapta, mikor eljött nászuk első mézes napja. Féltékeny

Kandalló, mint a többi mórok – ha ügynökünknek, Passziónak szólok, megkapja a kendőt, minden viszketésre, így játszuk a gyanút Kandalló fejébe. Könnyen elhiszi majd, megnövekszik gondja, elkapja a nejét, s egyből meg is fojtja.

JÁGÓ Ördög vagy te, nem nő, avagy épp a nőnem! Ha Duzzadt Minna haja szála görbül, a te ronda fejed nyakadról legördül!

EMILÍCIA Ne bomolj már mindig, Jágó di Samsa, így soha sem jön el gazdagságod napja.

JÁGÓ Emilícia, te tisztartó ügynök, vagy te tűnsz el innen, vagy pedig én tűnök.

VELENCEI DEZSŐ Béke fiaim, legyetek jók, házások vagytok, nem pedig lázasok!

i

JÁGÓ

Tart, tart, tartótiszt,
így lesz csontunkból majd liszt.
Tart, tart, tartogat,
megformálja arcodat.
tart, tart, tartalom,
gúzsba köt a hatalom.
Tart, tart, tart mindég,
tartótiszt a feleség-
em!

DUZZADT MINNA Ki az? Te vagy, Kandalló?

KANDALLÓ Én vagyok, csak látsz nem a sötétben, mert fekete a képem, hiába befestettem kékre, nem reakció semmilyen a fényre, de úgyis mindegy már. Tüzem kialudt, setétben hajszolásom csak, fogom s kergetem a gyanút. A vég, csak azt tudnád feledni, pontos szókkal, el ne felejtsem már, merthogy éppen az meg téged vár. ✍

DUZZADT MINNA Tegyek még rád, drága férjem, az nagy éhes tüzedre?

KANDALLÓ Teszek rád én, meg az összes torokos üzelmedre. Imádkozál-e az estve, fejér térdedre rája esve Duzzadt Minna a kereszt alatt, hová behallatszik, ha a szél lebbenti őszi haraszt?

DUZZADT MINNA Igen, Kandalló, még annak előtte, mielőtt jól meg nem raktalak azzal a duzzadt sok fával.

KANDALLÓ Ja, emlékszem. A pinnáddal. Jól megraktál. Úgy kissé bocsánat. Mert most meg kell csalnod. Akarom mondani, csak egy hangzóság különbség: halnod. Egyre megy. Campec Dolarec, neked már csak annyi, volt féleség, husi, duzzadt kis velencei nusi.

DUZZADT MINNA Ez rossz vicc, Móricz.

KANDALLÓ Megint bőrszínem tréfája a tárgynak? Irgalmatlanul pofádon váglak, Duzzadt Minna, mielőtt lelked testedből kifingana, ha feketeségem minőségében itt nekem tréfálsz, és két lábad közivel ennyire túlságosan szétállsz. Te már nem is sétálsz. Már majdhogynem szétszállsz.

DUZZADT MINNA Ereszd el torkom, férjem a kéjben, azonnal vedd le kérges kezed verőeremnek fölül.

KANDALLÓ A cefke... cafka... még ártatlan képpel felül, s akar lenni felül. Ha tudsz magadban még valami bűnt, mi Emilíciának és ügynökeinek és az egész ügynök fel nem tűnt, kérd az ég kegyelmét, vagy rendeld ide haladéktalanul a Velencei valadék Dezsőt, a minden pinna ügyekben leginkább ítélkezőt.

DUZZADT MINNA Tudd meg, nagy fekete ember, most félek tőled. Szörnyű vagy, ahogy így forgatod a szemed, olyan tisztára, mint egy néger. Kidülled homlokodon a nagyér. Bűnvád nem gyötör, de a belőled kiálló, meredő nagy hasáb alhasilag folyamatosan és rettentően tör.

KANDALLÓ Gondolj bűneidre, avagy bűnáidra!

DUZZADT MINNA Bűnöm csak szerelmem, s hogy nincs minden este papás-mamást játszani kedvem? És te vagy mindig türelmetlen.

KANDALLÓ A kendőt, mely oly drága volt nekem, mellyel először kötöttél csomót nagy fekete alsó szívémen, a körül, nem sokkal a tojásaim fölül, nem Passzió használja-e törülgetésre most épp? Brutális egy helyzet, riaszt is a kép...

DUZZADT MINNA Küldj érte, s kérd, mivel törli azt, mit a természet néha belőle fölfakaszt, s véle ne engemet baszogass.

KANDALLÓ Azt, a faszt! Még röhögjön is a léha rothadás. Más lesz itt az adás, Duzzadt Minna, halálos ágyadban ringva, fojtódva és kifingva mostan te leszel.

DUZZADT MINNA Csak egy viccet még, Móricz, egész Velence a vicceidért él.

KANDALLÓ A kendődet keresd, s máskor inkább a vicceimmel kefélj. Kezében Passziónak láttam pedig, e két szememmel, amit lenégeresztél az előző ütemben. Kővé edzed szívem, s gyilkolni kényszerítesz, a midőn áldozni készülék. Látám a kendőt. Zavaros beszéd, de így jön ki belőlem. Kátám a lendőt. Mondom, hogy gyötör a nyelv, de ideges leend vagyok, ezt nézd el nekem.

DUZZADT MINNA Úgy hát – találta. Nem én adám neki.

KANDALLÓ Hol találta? Baszásunk után beugrott az ágyba', s mint egy bűvár, a spermák tengerében föltalálta? Apák, ne higgyetek leányitoknak! Töknek töketlenek, hüvelynek meg kurva rosszak.

JÁGÓ Az vagytok nekem, mint testnek a tenyér.
Nagy setét porzó záporozza bibédet
Duzzadt Minna, duzzadt minnádat tömje szét
a helyettem hágó vad kerecseny végzet!

PASSIÓ: Ú!

VELENCEI DEZSŐ Ha jól értesültem, bent éppen most...

EMILÍCIA Éppen most csaphatod fenéken a rút fekete csimbókos kanost!

PASSZIÓ Ki fehér bárányka hó fehérke cómbja közé rettenetes farkát csak tólja, tólja...

JÁGÓ Semmi tolatást nem hallok, kérem... A mór becsületes. Jó hadvezérem...

EMILÍCIA Illeszti, hatalmas golyóit pedig éppen...

PASSZIÓ Csattognak, miként Velence hajóinak duzzadt vitorlái, igen! Aképpen!.

JÁGÓ Semmi csattogást nem hallok, kérem. Ártalmas beszéd, a vége csacska, miért baj, ha Duzzadt Minnát Móricka rendületlenül és ordítva gyakja? Elvégre a férje, és e címért némi dürrögés járhat is neki cserébe.

EMILÍCIA Hisz maga a fekete ördög az a fekete úr dög! Egy berber csődör. Egy cserder bődör. Egyenesen kerecseny szerecseny.

JÁGÓ Rasszista gondolat egy basszista házban. Fölhevült néember, dobrokolsz a lázban! Hogy nem szakad le rád az ég! Mi gonoszság jön ki belőled még, mi?

EMILÍCIA Tanulj zenélni – baszus!! mélyhegedűn! Puha vagy Jágó, inkább segíts magadon!

JÁGÓ A te hangszered lent van, de fönt a figyelem. Megállás nélkül jelentéseken dolgozol, Emilícia – van benned hozzá elég malícia –, azt hiszed, nem látom? Följelented férjed, gyereked, barátod.

EMILÍCIA Ó, ha neked jelentésed lenne, Jágó, már rég szabad lennék, más dákóját rágó.

JÁGÓ Nagy istenek, egy kis kegyelem! Följelentesz, kurva, és még le is nyelem.

EMILÍCIA Nekem, a fegyelem is kenyerelem.

VELENCEI DEZSŐ Csöndesebben, gyerekem! Azért van itt, köztetek a Velencei Dezső, hogy igazságot tegyen, ha arra igén kő.

EMILÍCIA Egy gondolat szüntelen bántogat...

JÁGÓ Hasogassa csak tovább szúvas agyarak...

EMILÍCIA Véremben lakik már rég a fene, tudnom kell, hogy eleve fekete-e Kandalló mindkét kereke – akarom mondani, roppant két monyója. Jobb híján – golyója.

VELENCEI DEZSŐ Velencei Dezső s férjed jelenléte, nem elég neked a tisztább beszédre? Ha jól értesültem, éppen most...

EMILÍCIA Érkezik a kicsike fehér altestébe koszt.

VELENCEI DEZSŐ Nem, egészen más. Fojtás lesz a végső hajtás. Ha nem csal sejtelmem, éppen gyilkossági kísérlet zajlik ott, kissé bentebben.

DUZZADT MINNA Megölsz, te ében Cézár, ki úgy lök meg, hogy ellök...

KANDALLÓ Egy kandallóból soha nem lesz bírósági ülnök.

VELENCEI DEZSŐ Ezt nem értem.

EMILÍCIA Én sem, Velencei Dezső, de kérem, ne lépünk még közbe... Bizonyíték nélkül a fene megötte.

VELENCEI DEZSŐ Mintha a kicsike már rosszul köhögne...

JÁGÓ Emilícia, te zsaruk rongya! Vesd rá magad a Passzió-i rongyra, tépd le tőkéről a nemes kelmét, és mentsd meg odabent az ártatlan lánykát.

PASSZIÓ Ki zsebkendőmhöz nyúl, annak nyomban kisnyúl, kardom veri át az összes hadonászó inát.

JÁGÓ Hát senki sem védi meg e lány torkolatját? Törbe csalni... rendben, kérem. De megfojtani? Az más...

VELENCEI DEZSŐ Minek meglennie, kell annak lennie, azért mert fekete, neki már nem lehet passziója eleve?

JÁGÓ Fojtó a levegő. Passzió, add vissza!

PASSZIÓ Ki a tiszték vizét issza, lábszagukat szívja vissza. A feleséged fojt, a cafka. Kendőm marad, így akarja farkam, mert ő szabad fajta. Ha nem tetszik, gyere, rajta, vedd el tőlem, papucs Szamsza.

KANDALLÓ Megölve nejem.

EMILÍCIA Az egészet én terveltem ki.

VELENCEI DEZSŐ És a tartótiszarok.

EMILÍCIA A kivitelezésben mindig magamra maradok.

KANDALLÓ Ki ölte meg, ha nem én? Ki közöttünk a kém, a gyilkos, a rém, elárvult herém, immár, hova helyeztetém?

VELENCEI DEZSŐ Kandalló, ne oly hevesen. Állunk itt kinn, tanúk, nem is kevesen. Én, mint Velence Dezsője, e miatt nem fogok felmenni a tetőre, s nem vetem le magam a szent Markolás — terére, mert hogy magának fojtva van a felesége!

KANDALLÓK Nincs a teremésben veszett csak én.

JÁGÓ Helyheztessed el ezentúl, te szegény, szerszámod Emilícia és szervezete kebelén, legyen azon plecsni, here-díj vagy kemény magokkal behintett tojásos lepény.

KANDALLÓ Passzió, a zsebkendőm kérem.

PASSZIÓ Inkább, mint hogy kérnéd kevéske kis vérem.

KANDALLÓ Orrom fúvása, szemem könnyedzése.

PASSZIÓ Várj, hadd szikkadjon rajt egy kevéske...

KANDALLÓ Duzzadt Minnámat öt alabárdos...

VELENCEI DEZSŐ Hagyd már a picsába, tök üres a város, itt az árvíz, baszkikám, menekül, ki merre lát, te meg fojtogatod itten asszonyodnak nyakát.

KANDALLÓ Már nem. Meg van halva.

VELENCEI DEZSŐ Akkor meg ne rinyálj, hagyd végre abba. Nincs alabárdos, csak egy szikkadt macska. A mór most megkapja méltó büntetését, csábítás, megfojtás, s mind egyéb disznóság...

JÁGÓ Várj, Velence Dezsője! Ő zord szavú férfi, s a béke fegyverével, lágyszelid szavakkal élni nem tudó úr. E vastag eres alkar, s e két golyó hét éves kora óta szüntelen csak kúr. A lány meg... jött, félénk, szemérmes, úgy, hogy önmaga simogatására is elpirult. Nem véringerlő szerek, vagy átkozott szesz segedelmivel nyeré meg őt. Duzzadt Minna duzzadalma lángolt fel a setét testre tekintetet vetve. Csodálad-e Velencei Dezső, hogy leverte s beverte?

VELENCEI DEZSŐ Úgy? Az más ügy! Ha támadott a lány, és Móríciz csak hagyta, joggal veszett nyaka, foga s élte rajta. Így hős Kandalló, Velencei Dezső most hív, s hív a haza, légy hív! Héroszunk légy, az új lóherénk, győzd le a vizet, s kegyelmemet elnyeréd.

EMILÍCIA A mór helyén marad, bocsáttatott bűne. Emilícia, jaj, hogy lehetsz ily' béna...

KANDALLÓ Jó, legyen! ki magamat heréltetem. Golyóimat kezetekbe teszem. Ezentúl csak jéghideg hagymákat eszem. Soha nem féltékenykedem. Én leszek az a velencei mór, aki szelencét gyűjt, és senkit sem kúr. Azért kicsit kár. Mert hogy már megint áll. Ü!

VELENCEI DEZSŐ Az idő méhe sokkal viselő, minek meg kell születnie.

JÁGÓ Nem értem, kérem. Ez most hogy jön ide?

VELENCEI DEZSŐ Nyugdíjas hadvezért mégse viszek perre, addig húzzon mindenki, míg nem lövetem seggbe!

DUZZADT MINNA Meghalva, megfojtva, azért még szólhatok.

VELENCEI DEZSŐ Megadom a szót, mondhatod!

DUZZADT MINNA Baszódjatok meg mind, ostoba kanok.

VELENCEI DEZSŐ Végszónak veszem bölcs szónoklatod, megfojtott husi. Velencei Dezső rendelkezik, mindenki hazamegy, és otthon hugyozik.

Ki mint veti ágyát, az úgy ágyazik.

Ki alszik, ki virraszt, ki meg folyton baszik.

A féltékenység zöld pöffeteg gomba.

Kalapot emel, s mész vele a pokolba.

3. jelenet - **Kopasz Tüff**

(Kopasz Tüff, Elmara, Horgony, Szamsza, a komisz, Vermelné, Dorin)

Apacuka, funda luka...

HORGONY Elmara! Elmara! Mi lesz? Elmarad?

ELMARA Ma elmarom, ha beleszakad is a karom...

HORGONY Látni akarom! Ó hogy Horgony egy asztal alatt mász. Hogy nyalja a falról a mész.

ELMARA Istenem, nő, feleség, és egy emeletes ki, vagyok barom. Kivagyok, nagyon. Hagyom. De nem őt. Őt most elkapom, akaratom erős, s az alkarom előkészítve az alkalom.

HORGONY Könnyen beszélsz te ott, az asztalon, míg én alatt, és nyom az alom.

ELMARA Engem meg öl az unalom.

HORGONY Tar Tüfföt akarom.

ELMARA Ez az én szólamom! Te a féltékeny férj vagy!

HORGONY Akinek szájában megalszik a vaj.

ELMARA Miért is vagy asztal alatt, én drága férjem?

HORGONY Hogy az a bránerkirály Kopasz Tüff könnyebben hozzád férjen.

ELMARA Most akkor mit is akar?

HORGONY Hogy múljék el lábad közül a szüntelen zavar.

ELMARA Megint kavar?

HORGONY Aki kavar majd, nem én vagyok. Az a Szar Tüff, aki itt közeledik amott.

ELMARA Infarktust kapok! Hát, csitt! Valaki jó. Szívemen kő. Ölemben rianás. Kezdődik az egyenes adás.

SZAMSZA, A KOMISZ Ma elmarom, ha beleszakad is a karom...

ELMARA Ez az én szólamom!

HORGONY Én befogtam a pofám.

SZAMSZA, A KOMISZ Anya, jól sejtettem tehát...

ELMARA Ajaj, hiába meztelen e szúzi fejr hát,

HORGONY csak nem fogja felizgatni tulajdon fiát!

ELMARA Szamsza, te komisz, most miért jósz? Mondd, megint, mindig, miért vagy, itt?

SZAMSZA, A KOMISZ Anyám, meglepődsz, ugyanis – én segíteni jöttem.

ELMARA Mi bajod nyom alatt vagy felent, te én komisz kölyke?

SZAMSZA, A KOMISZ Mi bajom? Még kérded? Nekem? Semmi. Hacsak nem annyi, hogy megzakkant a világ, oh, kárhozat, hogy én *születtem!* Aggaszt, hogy gazdasági s morális válság leskel ránk, gatyánk lecsusszan, leesik a pofánk, aftamező – kőolaj helyett – a szánk. Tökünk majd leszakad, bár nem is emelünk, fátumos romlás indult meg ellenünk. Fajtánkon féreg rág, fajunkon az Ármány, s valaki hülye fekete szivárványt nyomott fel egünkre. Sír is, aki látja. Nemünk nemi kórság virulens mutánsa.

ELMARA Oh, te gyermek, te kis homoklész! Meghatod anyai szívemet, de legjobb, ha innen most kimész.

SZAMSZA, A KOMISZ Inkább ez alá most bemász. Onnan alád egy kicsit majd benéz. Ezzel egy fiú még nem sokat bűnöz. Tanul, a tapasztalt hogyan is búbol.

HORGONY Micsoda élet! Hogy megcsúfol.

SZAMSZA, A KOMISZ Apám az asztal alatt? Oh, második kárhozat, s minő nagy indulat! Papa, mi a lófaszt tetszik neked ott lenn csinálni?

HORGONY Kopasz Tüffre kell itt nekem várni. Meglesem, és leleplezem kegyetlen.

SZAMSZA, A KOMISZ Nem kell e helyzeti fertelem. Mondok valamit, csak anyám meg na hallja... fater, a faszi rég fel van adva. Ez a Kopasz Tök...

HORGONY Tüff...

SZAMSZA, A KOMISZ Püff... na mindegy. Na, szóval ez a Tüff-Püff – egy... nagy ügynök.

HORGONY Az hát. Ahogy én is.

SZAMSZA, A KOMISZ Na jó. De ő kém is.

HORGONY Az hát. Ahogy én is.

SZAMSZA, A KOMISZ Mit kétszer te is, a kiskéses istenit? Állj már a talpadra, fater, te gyötrellem!

HORGONY Jaj, fejem. Nem megy. Az asztal felállnom nem enged.

SZAMSZA, A KOMISZ Akkor maradj, leskedj onnan S ha jól sült el a dolog, legalább úgy tapasztalom, én akkor jelt adok...

HORGONY Erre én az asztal alól kibújok...

SZAMSZA, A KOMISZ Kopasz Tök...

HORGONY Tüff...

SZAMSZA, A KOMISZ Püff... le van leplezve, jön a király, hogy lefejezze.

HORGONY Azért, mert ügynök? Kizárt. Nem árt országos ügynek. És, magunk között szólva: jól jön az ágynak.

ELMARA Nekem is egynek... Kisfiam, akkor most jössz vagy mész?

HORGONY Vagy ide, be, az asztal alá mász?

SZAMSZA, A KOMISZ Megyek apámhoz, be asztal, hozzád le, bár te lenni ökor, jó! feljeleníteni senkit se köll, megyek, s jelt adok neked, amikor anyácskámát löködi a Csípő Alatti Ököl.

ELMARA Nem ököl – pöröly.

HORGONY Te ott fenn, inkább pirulj! Gyere fiam, kettőnknek is elég száműzetésre e hely.

SZAMSZA, A KOMISZ Apám, szeretlek. Legyél bármekkora faszfej.

ELMARA *Vihar dúl bennem, jaj,
felforgat fenekestül e csel
Szerepem játszani kell.
A lélek, mint lyukba egérke,
menekül, menekül szegényke.
Bőregérke, vak egérbőrke,
szoknyám alá sajt van betéve,
keresd meg, rágd, fald, bőregérke*

Egyedül maradtam.

SZAMSZA, A KOMISZ A folyosón léptek...

HORGONY Ideje...

KOPASZ TÜFF Belépek. Mit látok? Egy félig letolt csipkés rózsaszín nadrágot. Ez Elmara. Mondták, hogy vigyázzak. Csak nem tudom, mire. Még innen elmar a cafka.

ELMARA Oh, Kopasz Tök...

HORGONY Tüff...

SZAMSZA, A KOMISZ Püff...

ELMARA Akarom mondani, hevem tárgya.

KOPASZ TÜFF Térjünk a tárgyra!

ELMARA Ön engem, most, helyben, azonnal vessen rá az ágyra, ellentmondást nem tűrve, ellenkezésemet legyűrve, asszonyi erényem tépve-szaggatva, kertecském szomjas földjét buzgódva koptatgassa, azután meg locsolgassa, húsvéti kedvvel, illattal raggassa!

KOPASZ TÜFF E tempó nekem nem frankó. Egy monológom lenne, amit kiskegyed itt, helyben bevenne...

ELMARA Inkább mást!

KOPASZ TÜFF Hagyja a kárálást!

ELMARA Mindegy a mindegy, altestem lemeztelenítve rezg...

KOPASZ TÜFF Egy férfi a monológba, mit se törődve ezzel, belekezd.

HORGONY Én meg kiugrom innen, s leleplezlek, te feljelentett megcsalási kezdet.

SZAMSZA, A KOMISZ Papa, a dolog így el lesz kapkodva, a duggványolós fa még nincsen a földbe bedugva.

HORGONY Tudtam, hogy kurva!

KOPASZ TÜFF E férfi, a monológba, ezzel sem törődve, belekezd.

ELMARA Ám keze, közben, megállás nélkül tépje kertemben a gázt!

HORGONY Fiam, nem hagytad nyitva a konyhában a gázt?

DORING S Doring bering. S bejelenti magát. S asszonyom, ön fedetlenül hagyta meztelen farát.

ELMARA Nahát...

DORING S ön is uram, a fa..., a fa..., hogy mondjam, a ...szát.

KOPASZ TÜFF Ez ilyen nap. Ön kimegy. Ő elmegy. Én elmegy. Mi elmegyünk.

ELMARA Mész má?

DORING S oszt mé'? Azok ott lent, ketten, leshetik, hogy Kopasz Tök...

HORGONY Tüff...

SZAMSZA, A KOMISZ Püff...

DORING Fenn hogyan lököd, s Elmara hogyan működ?

HORGONY Doring!

DORING S na jó, én elmék. S aztán majd leshetik, ha kell még, s hogy Doring mikor segít... azt várhatják, az istenít!

HORGONY Kibújok!

SZAMSZA, A KOMISZ Én még itt húnyok, kicsit oltom tapasztalatlan szomjam, míg anyámat egyszer-kétszer megdöfödi e vadkan...

HORGONY Csak döfödj! Úgy kell neki!

ELMARA Úgy, úgy, kell nekem. Döfödjön csak úgy! Túrja szét a belem!...

HORGONY Uram, ön s a feleségem...

KOPASZ TÜFF A felesége?

HORGONY A feleségem.

KOPASZ TÜFF Nincs mentségem..., s most már nincs is, se! eleségem. Sajnos, korán tetszetett feljönni- mea culpa, mea maxima culpa---

HORGONY Jól van, ne mórrikáljon, hisz nem történt semmi.

SZAMSZA, A KOMISZ Ennyi? Az egész csak ennyi? Kibúvok! Bőgök. Anya, legalább jó vót?

ELMARA Szamsza, te komisz, majdnem Damisz, utánam jöttél még ide is?

SZAMSZA, A KOMISZ Anya, nem jöttem, tudod, hanem itt vagyok...

ELMARA Jaj, melleim és púpjaim nagyok.

KOPASZ TÜFF Naccságos asszony, én még itt állok, így vagyok...

ELMARA Hiába. Kertecském májusban meglepték az októberi fagyok.

KOPASZ TÜFF Mit tegyek, hogy ne kínozzon ez állapot? Ostorozzam meg az állatom? Hát nem eleget verem? Tetszik látni? Nem akar leállni! Éhes az átkozott. Jó

lenne ennek már bármi. Akarna vacsorálni. De én korbácsolom, dagadtra verem. Nem segítenek, ha fáradna a kezem?

HORGONY Önre és becsületére, magasztos hitére, buzgalmára, állhatatos izéjére, szükségünk van nekünk, mert maga a mi becsületünk. Ne izguljon, megfogom, megfogom és szorítom, bátor tenyeremmel tán le is konyítom, miközben a magasság zsoltárát magával vonyítom...

VERMELNÉ Horgony, itt mi foly?

HORGONY Jaj, belép anyám, Vermelné...

KOPASZ TÜFF Ne szorítsa, fáj!

Édes krémes légy vendégünk,

edd meg, amit adtál nekünk.

SZAMSZA, A KOMISZ Vermelné, nagymama!

VERMELNÉ Hagyj ma, na, *(most ámen...)* Horgony fia! Miért vert az isten unokákkal! Ez itt folyton szájjal szájal. „Üdvözlöm önt, uram. Az ég bosszúja érje Az ellenségeit, önt meg kegye kísérje.”

ELMARA Anyósom, Vermelné!

VERMELNÉ Horgony felesége, a kis cafka. Né, télire épp most vermelné el a bő répát! De megállj, elhúzzom én a te nótád! (Legfeljebb, népszínmű lesz e dráma...)

VERMELNÉ *Vermelnek az őszi határban,
jössz-e babám, ki ide, a batárban?
Mert ha nem jössz, üres marad a vermed,*

MIND: *azután majd télen-nyáron magadnak verhedd*

azután majd télen-nyáron magadnak verhedd

HORGONY: *azután majd télen-nyáron magadnak verhedd*

VERMELNÉ: *magodat!*

HORGONY Ez az enyém anyám...

SZAMSZA, A KOMISZ Ez az enyém jó nagyanyám...

VERMELNÉ Kurv'anyátok, kölykök, azám. Horgony, itt mi foly? Teszem fel a kérdést immár másodszor.

KOPASZ TÜFF Csak folyna, ha Ön, meg ez a sok bámész népség, itten ne volna.

SZAMSZA, A KOMISZ Nem volna, hanem lenne. Anyám, Elmara ismét nem esett teherbe, pedig Kopasz Tüff úr már ottan állt mögötte.

VERMELNÉ A fene megötte!

HORGONY Valami van a feleségem és e közte...

KOPASZ TÜFF Már majdnem volt...

ELMARA Szoknyácskám szélén még nem esett folt.

HORGONY Mi van?

VERMELNÉ Valami közte... és közte.

HORGONY Közte és közte nem lehet közte, ha közben mindkét közte ugyanaz a böszme közte.

VERMELNÉ Horgony, te fiam, te nagyon nagy, emeletes marha!

KOPASZ TÜFF Jó, ha az embert szereti az anyja, az ilyen vén szajha!

SZAMSZA, A KOMISZ Inkább hamar, fáraszt már e zavar, el a megoldás felé!

DORING S Doring ring itt most befelé, s mint szolga, a jelenetet megoldja.

HORGONY Lássuk, te cserfes...

ELMARA s csöppet se kedves...

KOPASZ TÜFF s folyton nedves...

SZAMSZA, A KOMISZ E résletek engem s nem érdekelnek!

DORING S a megoldás maga legyen Elmara.

ELMARA Én, má' megint?

DORING S leszakad majd róla az ing, s alattuk a gang, s mikor kopaszága vihart kavarral, avagy fölönt, s míg a szép pár gyönyörben ázik, Horgony úr csendben mögéjük mászik, s ott kuporg, s kivár, s kushad, mint a szar, s mikor a másik kifárad, s már nem kavarral, észrevétlen belép, s átveszi a

tempót, s de berakja a támfát a kisámfázott helyre. S így jön minden helyre, s az ágyukba' rendbe. S ezentúl hármásban élnek majd álmatlan. S ha az alkalom úgy hozza, Kopasz úr Horgony urat is rendben megbossza. S mer' a szerelem nem ismer határt, egy lócsnek ugyan mindegy, hogy éppen kibe' járt.

DORING

ELMARA Kedvemre lesz e fiatal hímrinyó – kavicsok között is üveggyöngy csak ő.

SZAMSZA, A KOMISZ Azt már nem! Nem lesz itt hármás szerelem. Döntöttem! Anyámat, apámat, azaz, kettőjüket, e rongy kéjencnek mégse nem adom. Ez nem az az alkalom. Doring jöjjön, s ha szolgál, az a dolga, hogy úgy is tudjon jönni, mint törvénytörő, ki Kopasz Tököt...

HORGONY Tüfföt...

SZAMSZA, A KOMISZ Püfföt a börtönbe botozza.

ELMARA De akkor mi lesz velem?

DORIN S valljam be én is, itt most, s hogy velem is, s eddig, s itt... s kegyelem, de belém vert a szerelem!

VERMELNÉ Sőt, ha muszáj, eljár a vén szikkadt száj, Kopasz Tüff úr néha belém is fúr, amikor épp felém jár. Kár lenne érte, nagy kár.

SZAMSZA, A KOMISZ Az igazság győzni fog, törvénytörő e a kopaszt elfogni fog, kerül börtönbe...

ELMARA Üresség bögyömbe'...

DORIN S tejecskét ki tölt éhes csöbörömbe?

VERMELNÉ Ki rúdja tölt új erőt elgyötört testömbe?

HORGONY Gondold meg, fiam, e rúd... rám is rám jár...

SZAMSZA, A KOMISZ Épp megmentem atyám hitvesi nagy ágyát!

HORGONY Mentened inkább az anyád... picsáját!

KOPASZ TÜFF Gondolnám, a börtön megváltás lenne, fáradt lelkem égben, testem priccsen pihenne, s e sok bitang ribanc végre békén hagyna.

SZAMSZA, A KOMISZ Na, így éppen jó lesz, mindenki megkapja, ami kijár neki...

MIND Megköszönjük ezt mind, ám de, kedves Szamsza, komisz te Damisz, húzz el most a faszba!

Így jár minden igazság-hajsza,
pinaszórbé akad folyton a bajsza,
a valót a beleváló szétvakarja,
ki-bejár rajta, kis verébhajsza,
ennyi a lét is, jól el van baszva.
ennyi a lét is, jól el van.....

4. jelenet – **A három bővér**

(Paganéni, Mászna, Rína, Dolga, Vérsanyi, Tuzenbasz, Nanusi)

MÁSZNA Paganéni hegedül, ő a bátyánk. Szamszának csúfolják a háta mögött. Amúgy, tudós vagy annak hiszi magát. Lehet, hogy ezért nem tud hegedülni. De azt szeret. Mi meg ezt nem szeretjük. Furcsa, rikító, sárga szoknyácskát hord, ilyen közönséges rojtokkal, de lehet, hogy blúzt. Remekül lomfűrészsel.

RÍNA Röviddel apa halála előtt fáradt vagyok. A melleim nagyok.

DOLGA Itt sötét van röviddel apa halála előtt, de azért látok. Ezek a fagyos lisztek, kintről a tiszték, hangokon lengek. Végső soron lassan igazgató vagyok. Oktatási hullá. Minimálisan nulla.

MÁSZNA Dolga, Dolga! Különben csak beszélj, röviddel apa halála előtt, nekem mindegy. Csak beszélj!

DOLGA Bubus ne fényképezz folyton! A lábam között matatsz, és nem csak olykor.

VÉRSANYI Khm, A magam vigasztalására azt kell mondanom, hogy az életem nagy, és van értelme. Mondjuk, egy vert alma. Fejemben ez ült ma.

DOLGA Hagyja csak, Vérsanyi. Paganéni tudós, hegedül, remekül lomfűrész, és különben is nagyszerű fiú. A szerelmes hegedűs ő. Egy szem zenei tengerszem.

VÉRSANYI Hány óra!!!

TUZENBASZ Kinek görbül az orra?

VÉRSANYI Húha, irány a kaszárnya!

VÉRSANYI Mi van? Vérsanyi kakálna?

(Vérsanyi el.)

NANUSI Fáj a fejem... A fajom... Paganéni elkártyázta.

RÍNA Bubus ne fényképezz, kérlek, mert én is a seggedbe nézek.

NANUSI Más gyerekére ne verd a csalánodat, édes. Csináltass magadnak sajátot.

PAGANÉNI Tényleg! Miért nem csináltatok gyereket magatoknak, gyerekek? A gyermek élet és remélet.

NANUSI Fél óra múlva itt vagyok. Elmegyek, egy kicsit megszánkázatom a bundámat.

TUZENBASZ Há? Beszél valaki? Mióta süket vagyok, érdekes, hogy nem hallok semmit. Csak, hogy valaki néha beszél. Ennyit. A fülembe beleszál belőle, akár a szél.

PAGANÉNI Nekem mindegy, Túzenbasz.

TUZENBASZ Hö?

PAGANÉNI Túzenbasz, nekem mindegy!

TÚZENBASZ Hallom!

PAGANÉNI Nanusi, a feleségem kissé hóbortosnak látszik, frázisokban beszél, más nyelvével játszik, sokszor filozofálózik, nyálzik, és gyakran öngyilkossági kísérletet követ el, nyilván hogy az urát bosszantsa a ribanca cafka.

DOLGA Ne tautologizálj, te dagadék malacka.

PAGANÉNI Miért nem csináltatok gyereket magatoknak, gyerekek? A gyermek élet és remélet.

RÍNA Tessék! Ez a Bubus folyton alám fényképez. Ez már beteges...

PAGANÉNI Szexuálisan koraéhes. Mert még kicsi. Érzi, hogy te se szereted.

DOLGA Beléd is járni hál már csak a szeretet!

PAGANÉNI Jó, kövér vagyok, de azért még zszisegetnek a vágyak. Nanusim, jer, a szomszéd szobában most jól széjjeltologállak.

NANUSI Tolja szét az a nagy seggedet a bánat! Megyek, elhúzatom Baszorovval a szánkámat, s gerincemen a nótámat.

TUZENBASZ Baszorov jól szoroz. Örömet szerez.

DOLGA Ne füttyülj, Mászna! Hogy tehetszilyent? Mióta naponta a gimnáziumba járok, és aztán esténként magánórákat vágok, azóta állandóan fáj a fejem, teljesen kikészültem, hogy nem sokkal apa halála előtt megvénültem.

MÁSZNA Én azt hittem, hogy nem élem túl, nem sokkal apa halála előtt, és te ájultan feküdtél itt, mint egy halott.

RÍNA Moszkvában már minden virágzik.

DOLGA Nem sokkal apa halála előtt, meleg van.

MÁSZNA Verőfényben úszik az egész város.

RÍNA Ma reggel felébredtem, nem sokkal apa halála előtt, megpillantottam ezt a sok fényt, a tavaszt...

TUZENBASZ Mit mondott? Vodkaát ivott, vagy kvaszt, vagy mi a faszt...

RÍNA És olyan boldog lett a szívem, és úgy vont vissza, a szülővárosom felé.

MÁSZNA Moszkva! Moszkva! Moszkva!

PAGANÉNI Moszkva!

DOLGA Paganéni is csinos volna, de nagyon elhízott, és nem illik hozzá az orra. Görbül ni, erre.

RÍNA Ma reggel eszembe jutott, hogy a nevem napja van, és egyszerre arra gondoltam, hogy Rínának hívnak. Örökös feltételes módnak. Ez persze, semmitől se véd.

MÁSZNA Mikor felébredtem, Rína, én ma felkeltem, Rína, és ma megmosakodtam.

DOLGA Én is megmosakodtam ma, Rína és Mászna, nem sokkal utánatok ma, Rína és Mászna.

TUZENBASZ Én tegnap este mosakodtam, nem sokkal előttem mosakodásban voltam. Itt volt Vérsanyi, de ő nem mosakodott meg ma se.

MÁSZNA Nem igazodom el ezen a Vérsanyin..

TUZENBASZ Üldögélt itt egy kicsit, nagyon sunyin. Töprengett azon a Szandrovics Puskinyin.

RÍNA Egyszerre úgy tetszett, nem sokkal apa halála előtt, minden olyan világos ezen a világon, és tudom, hogyan kell élnem ez uton. Ezután. A kettő közül az egyik csak világos lesz talán.

NANUSI Rína, nem kellene annyit égetni a villanyt. Akkor nem lenne minden olyan világos.

PAGANÉNI Nőm szeret engem. És az ablakfüggönyöket le kell szedni. A szőnyegekkel együtt. Ma nagyon vidám, jó a kedvünk. Ezek az érett, kissé pállott szagok már nem is illatok! S ez a saját kövérségem vagyok. Mászna is szeret engem. Vagy csak a mása. Vagy csak a másomat. Két szemben tolató veszedelmes vonat. Költő lennék, ha időm engedné.

RÍNA Dolgozni, dolgozni, dolgozni! Istenem, mennyivel többet ér nemcsak az a barom ember, aki dolgozik, de az igavonó ló is, aki inkább ellovan, mint az a fiatalasszony, aki széttárt térdel ébred délben, combja között megkávézik, aztán kemény rúdon egy-két órát elmélázva hintázódik...

TUZENBASZ Én nem fogok dolgozni.

RÍNA Maga nem számít, Tuzenbasz.

TUZENBASZ A faszom fog dolgozni, Rína.

RÍNA Az se számít.

PAGANÉNI Miért nem csináltatok gyereket magatoknak, gyerekek? A gyermek élet és remélet.

TUZENBASZ Nemsokára hatvan leszek, lottypadék öreg, folyton beteg. Iszom is. Felmondott a faszom is Ha maguk nem szeretnének, én már rég nem élnék. Te, Samsa Samsovics, legyél elnök. Is.

PAGANÉNI Milyen?

TUZENBASZ Köztársasági.

DOLGA Ne legyen. Ő egy kövér csacsi!

(bejön Vérsanyi)

VÉRSANYI Megjöttem a kaszárnyából!

TUZENBASZ Ezek a lányok is, mennyire megnőttek. Jól áll az ilyesmi a nőknek.

VÉRSANYI Úgy rémlik, nem sokkal apa halála előtt a maga arcára kissé emlékszem.

DOLGA Én az önére nem.

VÉRSANYI Pedig hason feküdtem egy pálinkafőző üstben.

RÍNA Ki ette meg a vajas kenyerem?
Én tudom, hogy ön ki?

MÁSZNA Netán egy igazi moszkvai?

TUZENBASZ Fenét moszkvai. Valami vidéki kis kaki. Legfeljebb valami kuki. Púderba hentergetett nyínyám faszi.

VÉRSANYI Egy ütemparancsnoknál fontos lehet a löveg. Fontos a pontos fontos.

MÁSZNA Szerelmes őrnagy, röviddel apa halála előtt maga még bajuszt hordott. Jaj, mennyire megöregedett. Az imént is a szája szélébe rágott.

DOLGA Fáradt vagyok.

TUZENBASZ Azért, mert hogyha közel lenne az állomás, nem lenne messze. Ha pedig messze van, nem lehet közel. Dolga fáradt.

RÍNA Moszkva.. Moszkva... Moszkva.... A mamát Moszkvában temették el.

DOLGA Igen, elfelejtenek bennünket. Ez a sorsunk. Nézz Paganénire! Ferdül az orrunk.

VÉRSANYI Az életünket majd nagynak nevezik, de az emberek mégiscsak kicsinyek.

TUZENBASZ Kik azok a kicsinyok? Lehet, hogy a csecsenek?

RÍNA Bubus, engedd el a csecsemet!

NANUSI Rágd tovább a csócsádat!

PAGANÉNI Apa, isten nyugosztalja, valósággal megnyomorított bennünket az ő nevelésével. Azzal a bárgyú nevetésével. Nevetséges és buta dolog, a belem valósággal dörög, meg kell mondanom, nem sokkal apa halála előtt ízleni kezdett a cseresznyebefőtt, egyszerre kövéredni kezdtem, testemet lázba hoztam, lábamat minden este megmostam, erős cigarettákat szívtam, most meg annyira meghíztam, mintha a testem egy nyomástól szabadult volna. Átmentem egy orbitális nagy sárga zsírfoltba.

VÉRSANYI Két-három évszázad múltán, nem sokkal apa halála előtt, a hajunk kihulltán, de az élet bámulatosan szép lesz a földön.

MÁSZNA Vérsanyi! Magán kívül nincs senkim, ferdén.

RÍNA Röviddel apa halála előtt... Itt sötét van, de azért látok.

MÁSZNA Rád mászok.

DOLGA Mindig a sötétben. Csak másznak.

TUZENBASZ Mászna, meg amaz. Cicerásznak.

MÁSZNA Különben csak beszéljen, nekem mindegy. Ez éhes öl felököl.

RÍNA Éppen ezek a virágok hiányoznak az életemből.

PAGANÉNI Ha fiszt fogok...

TÚZENBASZ Faszt fogjál, Paganéni! Arra jobban rááll a kezed.

NANUSI Hagyd békén a gyereket!

RÍNA Bubus, ma a sárga bugyi van rajtam, jöhetsz a géppel.

DOLGA Bubus már egészen jól gépel a szoknyánk alatt – kézzel.

MÁSZNA Mit esznek ezen a Puskin Savanyin?

PAGANÉNI Ma nem ebédeltem, és reggel óta semmit nem ettem. Már elég szilfid vagyok vagy lettem?

DOLGA Hogyha az egyik élet, melyet már átéltünk, úgyszólván piszkos lenne, akkor a másik, az új, a tisztázatot összekenne?

TUZENBASZ Mi mind piszkosak vagyunk, vették már észre? Leköpött bennünket az összes fekete vonat.

RÍNA Jaj Tuzenbasz, ne beszéljen a szerelemről!

NANUSI Jó, megyek, csak hagyj békén, csak hagyj, kérek!

PAGANÉNI Ha az életemet újra kezdeném, akkor én nem házasodnék meg röviddel apa halála előtt. Semmi esetre.

DOLGA Az órátok két percet siet. Igen, mondtam, fáradt vagyok.

MÁSZNA Mászna ma lehangolt.

RÍNA Tizennyolc éves korában férjhez ment, mikor még az urát tartotta a legbölcsebb embernek, apa halála előtt. Viszketésem van. Lázasan szomjúhozom az életre, a harcra, a munkára.

TUZENBASZ Gondoljon inkább másra! Mására, vagy a más mására, esetleg más rettenetesen nagy kárára.

VÉRSANYI A szoknyája alá nyúlok. Azt mondta, hogy az élet szép. Felzubbant bennem a vér.

MÁSZNA Túlburjánzott rajtunk, mint valami gizgaz. Csorognak a könnyeim.

VÉRSANYI Engedjen utat fehérlő combjai közötti dallamos mozgásoknak.

RÍNA Dolgozni kell, dolgozni.

PAGANÉNI A faszom se akar dolgozni.

NANUSI Szent isten, magán zöld öv van? Drágám, ez egyszerűen képtelenség.

MÁSZNA Zöldben érzem leginkább magamat.

NANUSI Félek, Bubus nagyon beteg. Olyan hidegeket fényképezget ez. Már alig van a képeken bugyi.

RÍNA Ma reggel felébredt a picike, alám tekint, és egyszerre elmosolyodik; tehát megismert. „Szervusz, Bubus – mondom neki -, szervusz, Bubus. Szevusz, te édes!”

DOLGA Aludttejett kell innod, másképp nem fogysz le!

RÍNA Bubus nagyon hideg.

PAGANÉNI Itthon nagyon sivár.

DOLGA Besavanyodva ülnek.

PAGANÉNI Ülnök az itteni bíróságnál, én, aki arról álmodom, hogy a moszkvai egyetem tanára vagyok, hírneves tudós, akire egész Oroszország büszke.

TUZENBASZ Kicsoda? Nagyon hallok. Az ilyenek, előbb-utóbb, le fognak lenni ülve.

MÁSZNA A durvaság felizgat és sért, filozofálgatnék egy sort. Röviddel apa halála előtt szenvedek, ha látom, valaki nem eléggé finom, sima és szeretetre méltó.

VERSINYIN Mi, oroszok, nagyon szeretjük a magasröptű gondolatokat, de mondja, az életben miért járunk ilyen alacsonyan?

MÁSZNA Magán kívül nincs senkim, senkim.

VÉRSANYI Röviddel apa halála előtt...

TUZENBASZ Itt sötét van, de azért látom.

DOLGA Mindig a sötétben, csak hadd panaszkodjanak.

TUZENBASZ Kapaszkodjanak. Különben csak beszéljen.

PAGANÉNI Nekem mindegy.

DOLGA Fáradt vagyok.

RÍNA Lesoványodtál röviddel apa halála előtt.

TUZENBASZ A frizurája miatt van. Dolga fáradt.

DOLGA Más foglalkozás után kell néznem.

RÍNA Kopogjon vissza, kérem... Én nem bírom... fáradt vagyok...

MÁSZNA Istenem, minden éjszaka Moszkváról álmodom, nekem csak ő a Párizsom.

TUZENBASZ Mikor kapom meg végre a rizsám?

VÉRSANYI Hát, ha nem adnak teát, filozofáljunk tehát!

TUZENBASZ Miről?

VÉRSANYI A semmiről. Például az életről, a végzetről, a vágatról, a vájatról... hogy milyen lesz utánunk, nem sokkal apa halála előtt, két-háromszáz év múlva, amit utálunk.

TUZENBASZ Nagy kalap szar se marad. Talán csak a kalap. Nem tudom, ma egész nap nevetek.

RÍNA Nekünk csak dolgoznunk kell...

PAGANÉNI Miért nem csináltattok gyereket magatoknak, gyerekek?

RÍNA Folyton-folyton dolgoznunk... Belefárad a kezünk.

PAGANÉNI Én Nataskámnak még ilyen kövéren is naponta beverek...

RÍNA A boldogság pedig csak a távoli utódainké lesz. Fogadok.

DOLGA Lám, esik a hó. Van valami értelme?

MÁSZNA Leborotváltatta a bajuszát. Mehet keresni magának másik kurvát. Rá se tudok nézni. Nem hogy vele kefélni!

VERSINYIN Mi soha többet nem látjuk egymászását. S az ő közel egy mázsáját. Erissze el ön immár a múzsáját.

PAGANÉNI Vérsanyi, megsúgom, mert sejtem. Derék, becsületes asszony, igen jó, de van benne valami, ami kicsinyessé, alacsonnyá és vakká teszi. Valami állati. Nem, nem is ember.

VÉRSANYI Érdekel is ez engem? Hogy unok mindent! Fáradt vagyok.

TUZENBASZ A lelkem olyan, mint egy drága zongora, amelyik tulajdonképpen hárfá, és be van zárva, a kulcsa, a kulcsa, az el van sinkófálva.

DOLGA Miért van az, hogy alig kezdünk el élni, máris hullára unalmasak, baszatlan szürkék, kopaszodva érdektelenek, ásítózva lusták, közömbösen haszontalanok, szerencsétlenek rossz kis helyi vonatok vagyunk.

PAGANÉNI Egy hős sincs, sem a múltban, sem a jelenben. Csak egy nős. Dagadt rossz kis ripők jellem. Négylábon mászó pók. Feladatlan pakk. Sületlen pék. Hát mindegy.

TUZENBASZ Ki beszél itt ilyen hangosan? Belefájdul a fogam.

DOLGA Nem akartam igazgatónő lenni, és mégis az lettem. Így lakom most magamban ketten.

PAGANÉNI Már nem sír. Olyan derék asszony. Nem várom el, hogy basszon. Hát mindegy. Miért nem csináltatok gyereket magatoknak, gyerekek? A gyermek élet és remélet.

RÍNA Mi pedig egyedül maradtunk, és újra kezdjük régi rossz dallamunk. Élni kell...

TUZENBASZ Félni kell...

PAGANÉNI Kefélni kell. Te kedves, te jó, te tiszta, én feleségem. Örökre az egyém légy!

TUZENBASZ Miféle légy?

VÉRSANYI Bögöly.

TUZENBASZ Bagoly?

DOLGA Lám, esik a hó. Van valami értelme?

MÁSZNA Tuzenbasz! Megkérdezhetem, hány óra?

TUZENBASZ Fáradt vagyok. Hogy-hogy görbül az orra?

NANUSI Ez a Bubus csak ne fényképezne ilyen hidegeket.

RÍNA Aludttejet kellene innod, másképp nem fogysz le.

DOLGA Bubus nagyon hideg.

RÍNA Bubus nagyon meleg.

PAGANÉNI Bubusnak nincs állandó hőmérséklete.

VÉRSANYI Örökké szomjas vagyok. Mert örökké csak berakok meg berakok. Tehát;, szeretnék egy kis teát.

NANUSI Boldog vagyok, boldog vagyok, boldog vagyok.

PAGANÉNI Én meg torkig vagyok, torkig vagyok, torkig vagyok.

NANUSI Mert kicsi a faszod.

PAGANÉNI Akkor mitől van torkig a torkod?

DOLGA Ez a köd...(sóhaj)

MÁSZNA Moszkva felől jön...

RÍNA Belőlem jön...

TUZENBASZ Na, nekem végleg teli van magukkal a tököm.

Padmaszkovnije moszkvája

Padmaszkovnije moszkvá á ja

Padmaszkovnije

Padmaszkovnije

Padmaszkovnije vecsera.

5. jelenet – A vak kacsa

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Álljon ide Gregers Szamsza Leversz úr...

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Hova? kedves Hamar Nyögdélné Gina? Oda?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Nem ide. Oda. A háttérben a lány rafinált... Sejtjük, jobb kezével előbb még mit csinált éppen...

GREGERSZ SZAMSZA LEVERSZ Én még előhunyorogó optikája illatát is érzem a képen, kérem... S a napot...

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Az a kis micsoda... assz'em... perforálódott... vagy fényt kapott... (🎵 🎵)

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Mióta itt vagyok ebben a meghitt házban, csönd van és nyugalom van a lelkemben. Korábban fáztam. Néha beáztam...---- **(fotó)**

Tulajdonképpen – rajta leszek ezen a képen? *(temple)*
De valaki, mintha netán átment volna a másik szobán.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Ó, ő csak a vak kacsa. *(Xilo)*

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Van egy vak kacsájuk, Hamar Nyögdélné?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA A lányomra, Víg Hedvigre mondjuk, hogy vak kacsa.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Hamar Nyögdélné, lánykorilag Gina, most akkor lány, vagy kacsa? Válasszon: beszél, levesz, vagy *tudok mindent*.
Tönkreteszem önt.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Ajaj! Akkor most ez a Leversz is megdönt!

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ ✂ Figyelem! Valaki megint átment a szomszéd szobán, ugyanabból az irányból, mint az előbb. Ő nem lehetett a lány, mert akkor vissza kellett volna mennie a járt úton az előbb. Megállapítható, ebben a házban kísértetek járnak.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Ó, ő csak a vak kacsa.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ A lánya.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Nem, tisztelt Gregers Szamsza Leversz úr. A lányom nem kacsa. A kacsa pedig nem a lányom. *(Xilo)*

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ És miért vak?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Mert nem lát.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Maguknál minden olyan logikus.
Mégsem tudom nézni, ahogy élnek...

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Vessen akkor véget maga az életének. Vagy húzza el innen a belét. Vagy verje belém a fene nagy szőrös igazsága minden velejét.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Én, kérem, csak a becsületes életet kérem számon mindenkitől, és azt remélem, meg is kapom. Ami a szívemen a számon, ezért van az, hogy senkit se szánom... bár ez itt nem ikes ragozás kellett volna legyen.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Gyerünk, Gregers Szamsza Beversz, éld ki magad bennem, azután utad közénk soha többé ne vezessen. Na, mi van, nem áll fel a cerka?

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Én nem akarok magától semmit. Főleg nem ebből, s ennyit.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Kár. Nem vagyok boldog amúgy se. Hamar Nyögdél hamar nyögdél el, se kezdi, már befejezi, isten neki.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Apám tán jobb volt egykor, te szuka?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Na, az apja, az nem volt kutya. Akarom mondani, hátulról erős volt és állhatatos, mint a barom.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Nem, nem, én ezt meg se hallom. Papám egy-perverz vén macskajani! A Megbecsült Gyáros! Közben meg hátulról hágó szarjankójános. Fogadjunk, hogy a lányuk tőle örökölte a rossz szemét.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Nem inkább a maga nemét, gyáva kis ácsingózó szemét?

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ ☞Engedje le már azt a szoknyát, altesti brutalitása föl nem érhet hozzám, a látvány zavar, jobban teszi, ha mindent eltakar.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Akkor meg mit akar itt a világgal, maga világtalan?

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Az a kacsa. Mármint, a vak. Vagy a Víg Hedvig, a szomorú. A fiatalkorú.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Fogja fel, ő a maga testvére, félig a vére.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Mióta tagadja?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Mióta tudja?

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Egyszerűen rájöttem.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Nem kérdezte senki. Kussoltam róla, s éltem csöndben.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Amiben élnek, maga a fertő.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Szebb az igazságnál egy szépen rengő fartő.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Maga velejéig romlott! Mindene! Az elvei! A nyelvei!

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Elvek? Maga félvak! Azoknak valók, akiknek már nyelvvel sem megy.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Valaki megint átment, de most egy másik szobán. Most meg még egy.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA A férjem volt az egyik, Hamar Nyögdél, az apósom a másik, Öreg Nyögdél.

ÖREG NYÖGDÉL ☪ Retus is lesz, kérem?

GREGER SZAMSZA LEVERSZ Retus? Azt értik... retus... nem retus lesz, öreg Nyögdél, hanem tus!

ÖREG NYÖGDÉL Ja, azt szeretem. Elülső pár hátulra fuss!

HAMAR NYÖGDÉL Papa! Kuss! A csónak a helyén, aranyom. De úgy látom, téged valami nyom.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Nyomott volna, ha lett volna mivel.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Nyomni is fogja, Hamar Nyögdélné, mégpedig a múltjával, az emlékeivel.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Inkább hamar álljon a képhez...

HAMAR NYÖGDÉL Visszább a csónakkal, összébb a hónaljjal! Miféle múlt? Emlékek? Titok? Nektek? Ne hagyjatok ki!

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Nem kellene neked inkább a laborban előhuzakodni?

HAMAR NYÖGDÉL Előhívni a képet, te kis mafla. Van még idő.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Hamar Nyögdél, akivel valamilyen szinten baráti viszonyban voltam valamilyen szinten---

HAMAR NYÖGDÉL Az emlékeitekkel elő!

ÖREG NYÖGDÉL Megnyomtam a kacsát, enni adtam Víg Hedvignek, lőttem két nagy nyulat, innentől fogva, hát kisnyúl.

HAMAR NYÖGDÉL Apa, épp mondani akart valamit az úr.

ÖREG NYÖGDÉL Hát mondja, ha akarja, Hamar Nyögdél, mert hamar itt a nagy tél, és menni kell fáért... Hasonlók jutnak eszembe.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Még szerencse! **(fotó)**

ÖREG NYÖGDÉL Mit akar ez? Pozórködve odaáll. Más házában öröklétet kakál. A maga szakmád, Gregers Szamsza Leversz, hogy szart megkeversz?

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Valaki megint átment a másik szobán. De már meg nem mondom, melyik irányból. Kísértetlak. Meglep. És mindenfelé bűzlő léleksalak. Érzet. Ki járkal folyamatosan abban a szobában?

ÖREG NYÖGDÉL Ó, ő csak a vak kacsa.

HAMAR NYÖGDÉL Ó, ő csak a lányunk, Víg Hedvig, aki mindig szomorú.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Egyik sem lehetett, le kell szögezzem. Nem lehet kétszer ugyanannak ugyanazon a szobán átmennie. Sem azért, mert szomorú, és ebből kifolyólag Víg Hedvig, sem azért mert vak, ami nem oka annak, hogy kacsa, hanem, történetesen, a része.

ÖREG NYÖGDÉL Mi, Grégersz Szamsza Leversz úr, azon a szobán nem járunk át, mióta...

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Mit nyögdél itt össze, öreg Nyögdél?

ÖREG NYÖGDÉL Nem emlékszem.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Mióta nem jártok át, Hamar Nyögdél, akivel valamilyen szinten baráti viszonyban voltam, valamilyen szinten?

HAMAR NYÖGDÉL Azóta. *(misztika)* Legyen elég ennyi.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Nekem nem elég csak lenni! A világ 8)ettől ennyire szennyi, 8)akarom mondani, szanya, a létezés szennye, mert senki se beszél egyenesen bele a szemembe. Egyenesen, könyörgöm, egyenesen!

ÖREG NYÖGDÉL Ebben a városban minden utca görbe.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Akkor azért megyek neki lépten-nyomon mindennek. Hamar Nyögdél, nem lehet bűnben élned tovább. Megállj! Elhoztam neked a netovát!

ÖREG NYÖGDÉL Ne tovább! Romlik az életszínvonal. Ellopnak ezek mindent. Egy életem keresztül dolgoztunk nekik ingyen. Közbiztonság? Ezeknek már a nyugdíjas se szent! Ki is most a polgármester abban a Bűnben, amiről beszél?

GREGERS SZAMSZA NYÖGDÉL Az ön menyee.

ÖREG NYÖGDÉL Monnyon le!

HAMAR NYÖGDÉL Miket beszélsz, Gregers Szamsza Leversz, kivel egykor valamilyen szinten barátok voltunk valamilyen szinten?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Takarodjon innen, ne az én szoknyámmal takaróddzon!

HAMAR NYÖGDÉL Hogy kerül a te szoknyád Gregers Szamsza Leverszre?

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Ostoba beszéd volt, kedvesem, Hamar Nyögdél. Nem neked, finom léleknek való.

HAMAR NYÖGDÉL Köszönöm, kicsi Ginám, a bizalom vékony fonál, amely könnyen elszakad. Összeköthedd aztat aztán, de a csomó megmarad.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA A gépbe nézzen, Szamsza Leversz, s ne bámuljon rám, és főleg hagyja békén a pinám!

GREGERS SZAMSZA NYÖGDÉL Hozzá se nyúltam.

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Akkor meg hagyja a múltam.

HAMAR NYÖGDÉL Most már tudni akarom, mi ez! Szoknya, mely takaró. Pinád a múltad.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Meg kell hát tudd, hazug az élted. Magyarán, életedet le hazugságban élted.

HAMAR NYÖGDÉL Honnan tudod? Te élted?

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ A nő, akit a feleségednek hittél, csak egy... csak egy... etető...

HAMAR NYÖGDÉL Ne ízléstelenkedj, gazdag pöffeszkedő. Persze, a kacsát megeteti...

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ A kacska nem tőled van.

HAMAR NYÖGDÉL Nem hát. Kacsákkal sohase szoktam.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ A kacska apámtól van.

HAMAR NYÖGDÉL Hehehehe! Egy ilyen tekintélyes úrtól mindez szokattalan. Akkor hát, testvérek vagytok, te és a vak kacska. Tudod mit, vidd is haza. Úgy hallom, most ment át épp a másik szobán.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Értsd már meg, nekem az a hivatásom...

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Hogy mások életében gödröket ásson.

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Megmentelek, Hamar Nyögdél.

HAMAR NYÖGDÉL Nem is mondtad, hogy megmenteni jöttél.

GREGERS SZAMSZA NYÖGDÉL Áldozás nem lehet gyónás nélkül...

HAMAR NYÖGDÉL Az ember végül belekékül!

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Elmondtok mi ndent egymásnak, és ezután nem hiszitek magatokat és egymást se másnak. (☠☠☠☠)
Virítson már, Nyögdélné, mindent bele...

HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Kilyukadt életünk háttere.

ÖREG NYÖGDÉL A nyulakat lelövik, ugye?

HAMAR NYÖGDÉL Hány kép is lesz akkor, Gregersz Szamsza Leversz, ki csak zavarsz és keversz? Fizetni nem elfelejtsz!

GREGERS SZAMSZA LEVERSZ Valaki megint átment azon a kurva másik szobán.
HAMAR NYÖGDÉLNÉ GINA Ó, ő csak a vak kacsa.
HAMAR NYÖGDÉL Ó, ő csak a lányunk, Víg Hedvig, aki mindig szomorú.

A VAK KACSA HANGJA

*Kiskacsa fürdik, fekete tóban - fekete vízben, csak itatóban,
nem lát ő eget, nem lát ő földet - vak a kiskacsa...
kis puskát fölvesz, ami épp ott fekszik fekete víz partján,
Gregers Szamsza úrnak mély álmodást kíván...*

Lövés dörren.

De szép az élet kiskomám, előttünk a jövő,
sosem felejtjük mit jelent, ha ring, a ring a nő.
Mit ér igazság, mért papolsz, létedre mért meredsz?
a fartő reng, s e fertő jól átmossa lelkedet.
A fartő reng, s e fertő jól átmossa lelkedet,
mit ér igazság, mért papolsz, létedre mért meredsz?
Sosem felejtjük mit jelent, ha ring, a ring a nő,
de szép az élet kiskomám, előttünk a jövő...
előttük a jövőt...